
Elisabeth Mork

MINNEORD

JAN INGE SKJERDINGSTAD

HILDE MEDGARD

MORTEN SELLE

LARS LIEN

WENCHE LØBBEN

LIVE SANDERUD

HILDE KRISTIN ØSTGAARD

ANE NGUYEN

ÅSE LYNGSTAD

KIRSTI OSKARSSON

HEIDI SKEIMO BERGE

Elisabeth Mork, født 22.12.1961, døde 1.12.2025. Det er vanskelig å forstå at Elisabeth (Linne) ikke lenger er her. Hun som alltid var til stede – både i fag, ledelse, familie og livet rundt seg. Elisabeth gjorde at andre følte seg sett. Hennes nærvær var ekte. Hun lyttet med oppmerksomhet, og hun møtte mennesker med klokskap, humor og varme.

Elisabeth vokste opp i Asker. Hun begynte å studere medisin i 1984, og etter endt studie gjennomførte hun turnustjeneste på sykehuset i Stokmarknes. Distriktstjeneste tok hun i Nesseby i Finnmark. Etter en kort periode som allmennlege på Hov i Land begynte Elisabeth i psykiatrien, først på Dikemark, så ved Blakstad sykehus fra 1996 til 2001. Deretter var hun overlege ved Asker DPS, allmennpsykiatrisk poliklinikk og senere leder ved rehabiliteringspoliklinikken. Hun tok videreutdanning i psykodynamisk psykoterapi. I 2011 tok hun master i helseledelse ved Universitetet i Oslo. Hun jobbet flere år som avdelingssjef ved Asker DPS. Under fusjonen mellom Blakstad og Lier sykehus tok hun igjen på seg nye lederoppgaver. Hun var ikke redd for å ta ansvar og si klart ifra, men gjorde det alltid med respekt og omtanke. Elisabeth verdsatte faglig kunnskap. Hun turte å stå i kamper, og hennes integritet ble lagt merke til.

Det var i det kliniske arbeidet Elisabeth fant mest mening. De siste årene særlig innen psykose og sikkerhetspsykiatrien, et fagfelt der hennes erfaring og menneskelighet fikk stor betydning. Hun satt i styret i Norsk psykiatrisk forening i flere perioder og var aktiv inntil det siste halve året før hun døde. Hennes omfattende kunnskap, erfaring med ledelse og med mennesker med de mest alvorlige psykiske lidelsene gav henne betydelig innflytelse i foreningen. Hun ble lyttet til når hun tok ordet.

Elisabeth var i tillegg mye mer enn rollen hun hadde på jobb. Hun var en god kollega og venn som du kunne snakke med om alt. Elisabeth var oppriktig engasjert i dem hun elsket, og det var i familien hun fant sitt dypeste anker. Hun og Erlend var et lag, hun fulgte barna – Julie, Inga og tvillingene Harald og Torbjørn – og ikke minst barnebarnet Åse – med en stolt og urokkelig kjærlighet. Hun fant ro og glede i litteraturen, i naturen, på hytta og gjerne på tur med hunden Fenix.

Elisabeth etterlater seg et stort tomrom. Hun vil bli husket for sine klare verdier, for sitt engasjement, sitt smil og for den måten hun møtte mennesker på. Elisabeth vil bli dypt savnet.

På vegne av kollegaer, venner og Norsk psykiatrisk forening.

Publisert: 18. desember 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0776
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. juni 2026.